

[Arne Melchior]

fysiske, at linjerne ikke forløber parallel, men brydes, således at der opstår nye gnister og ny inspiration derudaf.

Jeg vil gerne med dette også have taget afstand på det skarpeste fra synspunkter, som hr. Knud Lind i dag har givet udtryk for, endnu skarpere fra synspunkter, som hr. Glistrup i sommerens løb gav udtryk for, og som i øvrigt helt svarede til synspunkter, som hr. Pilgaard Andersen på fremskridtspartiets vegne ved debatten i fjor gav udtryk for, altså bl.a. disse ting om fremmedarbejderne, hvis arbejdskraft vi har købt, og som vi nu med en eller anden etiket på og en pengeseddel i baglommen kan sende tilbage som tomt returgoods. Jeg kan ikke tage nok afstand på CDs vegne fra synspunkter af denne art.

Lad mig fortsætte med at sige i valgretsspørgsmålet, at CD ikke har noget forbehold imod, at valget til lokale råd og forsamlinger skal gives til personer, der har været i dette land i en række år. Jeg kan ikke afgøre, om 2 eller 3 eller 4 er det rigtige antal år – det må man drøfte og tage eksperter med på råd om – men de skal kunne få valget. Der blev sagt her tidligere i dag, at valgretten skal hænge sammen med borgerretten, med statsborgerskabet. Det er jeg enig i, når det drejer sig om den lovgivende forsamling, men i alle de nære samfund og ved valg i den forbindelse mener jeg at fastboende udlændinge i Danmark på et ret tidligt tidspunkt skal kunne opnå borgerret.

Dette skal samtidig være en appel til, at indvandrerne, som altså agter at forblive her, selv gør sig umage både økonomisk, tidsmæssigt og kraftmæssigt for at lære det danske sprog. Jeg tror, det er en forudsætning for, at man kan have det godt et sted, at man er i stand til at forstå sine omgivelser; lige så vel som vi skal have pligt til at søge at forstå, være til rådighed for og give råderum for folk med andre traditioner og med en anden kulturbaggrund, således må det omvendt være af stor betydning for det danske samfund og for de pågældende familier selv, at de ikke siger: nå, jeg er nok for gammel, det klarer jeg alligevel ikke, og når man kommer fra Asien, kan man ikke lære dette her danske sprog. De skal virkelig gøre sig umage, og jeg tror, det vil være i deres egen interesse og til deres egen fordel.

Jeg har 50 sekunder tilbage, og dem vil jeg gerne benytte til at citere dele af et digt. Det lyder sådan:

»Han er lille, sort og udenlandsk,
helt forskellig ser han ud.

Du, der selv er pæredansk,
vid, at sådan skabtes han af Gud!

Danmark er et lidet land,
det har vi sunget så tit.

Vi har mad og god forstand,
men af smil vistnok for lidt.

Åh, Mor Danmark, lad os række hånden
ud,

for vi ved dog hertillands,
at sådan skabtes han af Gud!

Lad os sige til hver fremmed her:
vi har også plads til dig!«

Dette vers, som der er sat musik til, er skrevet af Erhard Jakobsen og indsunget på plade for ni år siden, og det giver på udmærket måde udtryk for, hvad CDs holdning til indvandrere, til flygtninge og til fremmede familier i Danmark er også i dag.

Wilhelm (VS):

Jeg er meget enig i den baggrund for redegørelsesdebatten, som hr. Bernhard Baunsgaard skitserede, men nu har vi jo altså fået denne redegørelse, og jeg vil også gerne takke for den, specielt af én grund: jeg synes, der er en sympatisk grundholdning i indenrigsministerens redegørelse. Jeg synes, det er godt, at han går historisk tilbage og giver nogle perspektiver og nogle proportioner i vores tidligere indvandrersituationer, og jeg synes specielt, det er godt, at han har taget håndfast fat på beskyldningerne for kriminalitet og beskyldningerne for misbrug af de sociale ordninger og klart har tilbagevist disse beskyldninger. Det burde ikke være nødvendigt, men det er det jo desværre, og på den baggrund er det godt, at ministeren gjorde det så klart.

Jeg savnede ét område, hvor man kunne gøre det samme, og det var i spørgsmålet om anvendelse af skattefradragene. Det er nemlig en kendsgerning, efter alt hvad vi ved, at også på dette område udnytter indvandrerne systemet mindre, end tilsvarende danske familier udnytter det, men ikke desto mindre var både hr. Dyremoses og hr. Knud Linds indlæg her i dag og borgmester Thustrup Hansens tale i sidste måned, som er blevet